

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírmők

2011. december 4.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CV. ÉVF. 49. SZÁM

Bemerítés Jánoshalmán

A képen balról jobbra sorakoznak: Nagy-Lukács Donát, Burai Attila, Burainé Ötvös Mária, Szász Tamás, Túri Beatrix, Tusori Izabella

November 6-án, vasárnap délelőtt teljesen megtelt a jánoshalmi imaház. Hat fiatal készült megpecsételni Jézus Krisztus mellett hozott döntését a bibliai bemerítéssel. Megindító volt hallani valamennyiük bizonyágtételét, milyen mélységekből ragadta ki őket az Úr. Ugyanakkor felemelő volt látni az örömet

arcukon, és érzéklni a bizonyosságot szavaikból, hisz rátaláltak az útra, és világos előttük a cél.

A bemerítést *Csaplár József* nyugalmazott lelkipásztor végezte. Az igét 2Kor 5,17 alapján *Szegedi Tivadar* ügyintéző lelkipásztor hirdette. Sokan jöttek erre az örömnepre közelről, távolról. A szabadkai baptista gyülekezetből is érkezett egy szolgáló csoport, akik énekekkel, bizonyágtétellel gazdagították az alkalmat. Együttlétünk úrvacsorával, majd pedig közös ebéddel végződött. Megváltó Urunk, aki elhívta új testvéreinket, tegye őket szilárdá és állhatatossá mindvégig! Övé a dicsőség mindörökké!

Nagy Zsolt

Új élet a végeken

Egy élni akaró, életet hirdető közösség előbb-utóbb életet fog fakasztani. Abban a nagykeréki baptista gyülekezetben, amely már a kihalás szélére sodródott, az Élet Ura elfújta a halódás fojtogató légkörét, és új életre keltett három lelket. Emberi tényezők is közreműködtek ebben a „születés”-ben: a *Kulcsár* házaspár – *Mihály* és *Erzsike* – Istenre tekintő engedelmes útkeresés után vállalta

ennek a már csak papíron létező közösségnek az istápolását.

(folytatás a 391. oldalon)

Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteleig! Íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap. (Jakab 5,7)

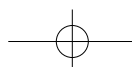
XXI. TELEK-találkozó Meddig terhelhető a lelkipásztor?

Isten kegyelméből november 11–13. között került sor az esedékes Tiszántúli és Erdélyi Lelkipásztorok Evangelizáló Közösségére. Nagyvarsányban gyülekeztünk és élveztük a helybeli testvérek vendégszeretetét is. Örömteli volt csapatunk találkozása, és köszöntöttük az utóbbi időben hozzánk csatlakozott kárpátaljai testvéreket is.

A mostani találkozó témája egy aktuális kérdés volt: Meddig terhelhető a lelkipásztor, avagy hogyan viseljen gondot önmagára és a nyájra? Erre a kérdésre keresték a választ két előadásban is a testvéreink. *Nagy István* (nagyfalui lelkipásztor) testvér a lelkipásztor terheléséről beszélt, élethűen körbejárva a témát, majd *Kiss Zoltán* testvérünk (krasznai lelkipásztor) a második részből beszélt gyakorlatiasan feltüntetve a gondviselés fontosságát. Néhány velős kérdés is felmerült, és megbeszéltük az adminisztratív dolgainkat, majd a finom ebéd után elmentünk szolgálati helyeinkre. Este az erdélyi vendégek a helyi gyülekezetekben hirdették Isten igéjét és voltunk áldott közösségben a vendéglátóinkkal. Szombaton három kisebb csoportban folyt tovább a találkozó: Kárpátalján, a Nyírségben (Mátészalkán) és a Hajdúságban (Hajdúbozsórményben). A szombati nap alkalmat adott a közösséggyakorlásra, imádkozásra és beszélgetésre. Igyekeztünk megbeszélni a felmerült kérdéseket, és egyeztetni látásunkat is. Estére ugyancsak a helyi gyülekezetekben vettünk részt az alkalmakon.

A vasárnap is a szolgálat jegyében telt el, és igyekeztünk több helyen is megfordulni és evangelizálni.

(folytatás a következő oldalon)

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **December 4-én**, vasárnap 17 órakor a **Vox Nova Baptista Férfi-*kar*** a Csömöri Római Katolikus Templomban **karácsonyváráó énekes-zenés áhítatot tart**. Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

♦ **December 7-én**, szerdán 18.30-kor **Gyermeknevelési stílusok a gyakorlatban címmel dr. Helen Vaughan** (oktatási, nevelési szaktanácsadó - ACSI, Timóteus Társaság) **tart előadást** a pezsztimreai baptista imaházban (XVIII. ker., Nemes utca 28.). Az előadás a **Közös kincsünk a gyermekek!** című sorozat része, amely minden hó első szerdáján van.

♦ **December 10-én**, szombaton 12-17 óra között **jótekonysági koncerttel záródó karácsonyi vásárt rendezünk** a Wesselényi utcai imaházban (Budapest VII., Wesselényi u. 53.) a budapesti és környékbeli gyülekezetek számára. Kérünk benneteket, testvéreink, hogy hozzátok jó minőségű, saját készítésű vagy egyéb ajándéktárgyakat eladás céljából! A vásárt megelőző péntek este már le lehet adni az árukat a Wesselényi utcában **Kübler Jánosné Zsuzsánál**, és szombaton de. 10 órakor kezdhetjük kirakni termékeinket. Kérjük, hogy a megmaradt tárgyak visszaszállításáról minden tulajdonos szombat este gondoskodjon! Jelezzétek, hogy mivel és milyen mennyiségben kívántok bekapcsolódni ebbe a segítségi akcióba a két e-mail cím valamelyikén: kublerzsuzsa@gmail.com, kovacsne.sz.ildiko@gmail.com. Vidéki gyülekezetektől azt kérjük, hogy helyben rendezzék meg ezt a kedves tevékenységet, és a befolyt összeget küldjétek el a Nőbizottság számlájára, ahonnan azt a megfelelő információk alapján szétosztjuk és továbbítjuk a rászorulóknak részére. (Kovács Gézáné Ildikó, a Nőbizottság elnöke)

♦ **December 14-én**, szerdán 18.30-kor **Szív- és érrendszeri betegségek megelőzése címmel dr. Hégyes F. Tivadar** (házi orvos) **tart előadást** a pezsztimreai baptista imaházban (XVIII. ker., Nemes utca 28.). Az előadás a **Váljék egészségünk!** sorozat része, amely minden hó második szerdáján van.

Bemerítés és hálaadó ünnepély Pilisen

Nagy örömmel készült a gyülekezet szeptember 25-ére, kettős ünnepünk kitűzött időpontjára. Már a reggeli órákban megtelt imaházunk vendégekkel, más gyülekezetből érkezőkkel is, akikkel együtt vártuk a délelőtti bemerítés kezdetét. Már az imaórán is érezhető volt, hogy ez az alkalom kissé más, mert *Dobai Levente* buzdító szavaira rövid és lelkes imádságokban felelt a gyülekezet, hálát adva a bemerítendőkhöz. Istentiszteletünk kezdetén énekelte vonultak be a bemerítendőkhöz, *Vincze Regina Evelin* és *Gáspár Aliz Tenkely Béla* lelkipásztor kíséretében. Az igehirdetés után a bemerítendőkhöz bizonyágtétele hangzott el, amiből éreztük, hogy komolyan oda szánták fiatal életüket Istenünk szolgálatára, és teljesen átadták szívüket megváltójuknak. Ezután a bemerítés következett, amit lelkipásztorunk végzett a Jel 2,17b és az 1Tim 4,12 igeversek idézésével. Megható volt számunkra fiatal testvéreink odaadása, ami még esetleges izgalmon is felül-

emelte őket. Délelőtti alkalomunk hálaadó imádságokkal ért véget.

Délután folytatódott ünneplésünk, amelynek első részében a beiktatás és az áldáskérő imák következtek lelkipásztorunk és a délutánra érkező vendég szolgálattévőnk, *Meláth Attila* váci lelkipásztor, kerületünk elnöke részéről. Ezután köszöntő szolgálatok hangzottak el a gyülekezet, a család és az ifjúság nevében. A délután második felében pedig a hálaadó ünnepély keretében emlékeztünk meg az elvett javakról és áldásokról, amelyekben Istenünk részesített bennünket. Egész napunkat a P.A.P. gospelegyüttes énekszolgálatai tették színesebbé és felemelőbbé. A péceli, albertirsai és pilisi, főként fiatalokból álló énekcsoport *Tóth Kornél* testvér vezetésével végezte áldásos szolgálatát közöttünk. Napunkat szeretetvendégséggel zártuk, ahol alkalomunk nyílt a kötetlen beszélgetésekre, bemerített fiataljaink személyes köszöntésére, elmondhattuk nekik, hogy bár hívő szülők gyermekeként a gyülekezetben nevelkedtek, sok szeretetet kaptak tőlünk, de láthatták gyengeségeinket is. Ezért arra kértük őket, hogy a szürke hétköznapiakban a mindennapi harcok között egyedül Jézusra nézzenek, tőle várjanak erőt, szabadítást és reménységet, hogy teljesen odabízzák életüket Urunk meg tudja áldani.

Szilágyi József

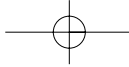
XXI. TELEK-találkozó (folytatás a címlapról)

Záró alkalmakat tartottunk Újfehértón és Debrecenben a Trinity gyülekezetekben. A záró alkalmak egyben ünnepélyek, ahol a környék testvérisége közösen dicséri és szolgálja az Urat. Az újfehértói alkalmon *Borzási Pál* (lónai lelkipásztor) hirdette Isten ígését, a Debrecen Trinity összejövetelen pedig *Horváth Ferenc* (margittai lelkipásztor) adta át Isten üzenetét a népes hallgatóságnak. Ezen a hétfőn megfogalmazódott bennünk, hogy bár sokszor életünk mintha így is túlterhelt lenne, mégis többre van szükségünk: megújulásra. Építő volt egymás szolgálatait hallani, véleményeinket egyeztetni és szeretetben közösséget ápolni. Isten áldását kíván-

juk minden helyre, ahol szólt az ige, mindazokra, akik szóltak, és mindenkire, aki szolgált felénk és hisszük, az Úrnak is.

Albert Zsolt
a Bihari Baptista Gyülekezet és körzetének lelkipásztora

Szentírás és újságírás

Ökumenikus reformációi istentisztelet keretében adták át a protestáns újságírók Rát Mátyás-díját az Újpesti Baptista Imaházban

Újpest protestáns egyházai és a Protestáns Újságírók Szövetsége 2011. október 30-án közösen emlékeztek a reformációra. Az ünnepi istentiszteleten került sor a Protestáns Újságírók Szövetsége által alapított Rát Mátyás-díj átadására is. Az alkalom szolgálattevői a Prúsz tagjaiból kerültek ki, de jutott a szolgálatból Újpest protestáns lelkészeinek is. „A reformációra emlékezünk” címmel *Marosi Nagy Lajos*, a Prúsz alapító tagja, bizottsági elnök tartott előadást, egyaránt megemlékezve a reformáció lutheri, kálvini és anabaptista ágáról.

„Méltó és üdvös, hogy Isten népe évről évre megemlékezzen arról az isteni szándékról, hogy egyháza visszatérjen arra az ösvényre, amelyet maga az Úristen rendelt számára. Ezt a visszatérést nevezzük reformációnak, amikor Isten az ő kiválasztott emberein keresztül rámutatott az üdvösség helyes útjára – kezdte ünnepi beszédét az újpesti baptista gyülekezet presbitere, majd megállapította: – ...Azt gondolom, hogy nem járok messze az igazságtól, ha azt állítom, hogy bennünket, protestáns felekezeteket leginkább a Szentírás tekintélyének tisztelete tart testvéri közösségben... Testvérek vagyunk,

és Istennek legyen hála, hogy itt Újpesten így tekintünk egymásra reformátusok, evangélikusok és baptisták!”

Tóka Ágoston művészi játékával *Liszt Ferenc* nagyszabású orgonaművét, az Ünnepi nyitányt szólaltatta meg. A művet az idén jubiláló zeneszerző *Luther „Erős vár a mi Istenünk”* kezdetű témáját feldolgozva

himnuszának komponálta.

Novotny Zoltán evangélikus presbiter, a Prúsz elnöke az újságíró-szövetség történetéről és a Rát Mátyás-díjról beszélt, megemlítve, hogy van már baptista díjazott is *Gerzsenyi Sándor* lelkipásztor-költő, újságíró személyében.

Az új díjazottakat, *Bagdán Zsuzsannát* és *Kiss Sándort*, a *Reformátusok Lapja* fiatal újságíróit a Prúsz alapító tagja, *Csoma Áron* református lelkipásztor mutatta be laudációjában. Az énekkar énekei *Kovács István* vezetésével emeltek a közös ünnepi alkalom fényét. *Dr. Kádár Zsolt* egri református esperes, a Prúsz alapító tagja, bizottsági elnök retorikailag is nagyszerű igehirdetése reformációs örökségünkre és feladatainkra hívta fel a nagyszámú gyülekezet figyelmét. Az ünnepi istentisztelet *Mészáros Kornél* újpesti lelkipásztor, a baptista egyház főtájkára vezette.

(Prúsz)

Új élet a végeken

(folytatás a címloldalról)

A keddenként összegyülekező érdeklődők száma olykor a 15-20-at is elérte. A körzet központi gyülekezetéből, Derecskéről pedig mindig voltak szolgálatra kész igehirdetők, akik felváltva vitték az élet szavát ide, a „végekre” is.

Isten szava pedig elvégezte a maga feladatát: „bűnből adott gyógyulást, küzdőknek támogatást”. Így jutott a bemerítés fontosságának megismerésére, elfogadására és megcselekvésére három igehallgató.

Tóth István ifjúságától kezdve kereste az Istenhez vezető utat. Egyetemi évei alatt az evangéliumi diákszövetség munkájában vett részt. Később elvégezte a sárospataki teológiát is. Az emésztő kérdések pedig inkább szaporodtak, semmint megnyugtatóan elnyugodtak volna. Végül ebben a kis lelki közösségben talált válaszokra és az örök élet elnyerését jelentő megoldásra. *Szakáll Károlyné Margit* élete a világ mértéke szerint folyt sokáig. Leányának betegsége, és az imában elmondott kérésre kapott gyógyulást adó isteni válasz indította el őt is azok útján, akik nemcsak tudni akarnak Istenről, de meg is akarják ismerni őt; nemcsak hallani a megváltásról, de át is élni azt.

Moczok Miklósné Marika gyermekként megízlelte már az istenközelség jó ízét, ám az élet viharai őt is elsodorták, és a „pusztában” sínylődött évtizedekig. Végig ott volt szívében az otthonról hozott lelki kincsek vonzó valósága, de el kellett jönnie a kincsbevéltás idejének is.

Ez pedig szeptember 11-én érkezett el. Ezen a napon – helyben nem lévén bemerítőmedence – a körzetközpont, Derecske fogadta az ünneplő sokaságot. Sőt, *Mikola Károlyné Éva* néni személyében a gyülekezetvezető testvér édesanyja is – régi vágyát betöltve – csatlakozott a fehérruhásokhoz, és velük együtt a hullámsírba temette régi életét.

A délelőtti hálaadó és a délutáni bemerítési istentiszteletet a körzet ügyintéző lelkipásztora végezte a gyülekezet énekkara és a böszörményi mélyrézkvartett közreműködő szolgálatával.

Füstös Gyula
ügyintéző lelkipásztor

Fújjad a kürtöt!

A kondorosi fúvószenekar (1947 körül)

Tötös János lelképásztor közbenjárásával egy kedves találkozó jött létre. Október 30-án a szalárdi gyülekezet látogatott el Kondorosra.

Egy régi emléket idéztek fel a testvérek 1943-ból, ugyanis a kondorosi fúvószenekar erdélyi körúton volt, így szolgáltak Szalárdon is.

Ez a szolgálat olyan hatással volt az ottani gyülekezet hallgató-ságára, hogy elhatározták, hogy zenekart alapítanak.

Az egyik bizottságtevő testvér, aki akkor 12 éves volt, elmondta, hogy milyen nehéz volt a fáradt munkáskezeknek lefogni a billentyűket, de „fútták a dudát, ahogy tudták”. Az akkor megalakult zenekar megsokszorozódott. Ma középkorú és fiatal testvérek-ből tevődik össze. A kondorosi fúvószenekar akkori vezetője Vári (Szebegyinszki) János testvér volt, őrá is emlékeztek. A régi fénykép csak emlék. A szolgáltók elköltöztek az égi zenekarba.

Az imaóra-vezetők a 103. zsol-tár alapján buzdítottak hálaadás-ra. Az Úr mennyi jót tett veled! Megbocsátja minden bűnöd, szeretettel és irgalommal teljes.

Az istentiszteleten Nagy Miklós presbiter testvér igehirdetésében elmondta, hogy Szalárdon is vetik az igemagot. Mai korunkban a hála divatjamúlt szó. Zúgolódás, panaszkodás, időhiány - ezek a sátán csapdái. Nézd az áldást! Szemeid nem látnak? Füleid nem hallanak? Emlékezzünk! Én népem ő - írja Ézsaiás. Jó az Úrral járn, benne bízni! Ezt személyes bizonyoságtételében is hangsúlyozta, amikor elmondta, hogyan jutottak lakáshoz. „Menj el, megmondják neked, mit kell tenned!” Az Úr ígéretei igazak, bíztam ben-

(folytatás a következő oldalon)

Élet a rácsok mögött

Vannak, akik keresztyén táborban, egy koncerten vagy látva a munkatársuk életét döntenek Krisztus mellett. De akad olyan is, aki csalás, rablás vagy éppen gyilkosság miatt került börtönbe, és ott tért meg. Bár a kiszabott büntetést le kell töltenie, mégis boldog lehet már a rácsokon belül is.

Csuka Tamásné Margitka néni immáron 20 éve „van börtönben” - ahogy ő mondja. A lelkeszőn bibliakört tart a Váci Fegyház és Börtönben, filmvetítést rendez és meghallgatja a rabokat, akik kiöntik neki a szívüket. Ott nyolcvan körüli tagot számláló elitéltekből álló gyülekezet működik. Csalók, tolvajok és gyilkosok megtérnek, így ők már más szemszögből látják az éveket, évtizedeket, amelyeket a fegyház falain belül kell tölteniük.

Folyamatosan Istenről beszélnek

Boros Lajos fegyveres rablásokért és emberölési kísérletért került be 1993-ban a váci börtönbe. 34 évesen elfogták és 22 év börtönbüntetést kapott. Lajos az APAC-körlet (a fogvatartottak jogaiért alakult egyesület) 24 rabjának az egyike. A brazil mintára létrehozott részleg Vácon is egyre népszerűbb, ahol négy zárka ezt a nevet viseli. Az ötlet szülőhazájában - ennek a programnak köszönhetően - négy százalékra csökkent a börtönből szabaduló visszaesők száma. Magyarországon a statisztikai adatok szerint ez az arány közel 60 százalék. Az APAC-körletbe azok a jó magaviseletű rabok kerülhetnek, akiknek megváltozott az életük, és minden lehetőséget megragadnak, hogy ott lehessenek a bibliafoglalkozásokon. Nem káromkodnak, tévézés helyett imádkoznak és Bibliát olvasnak. Naponta összegyűlnek, ilyenkor egy órán át énekelnek, imádkoznak és bizonyoságot tesznek. A beszélőkön is Istenről mesélnek családtagjaiknak, leveleik zöme is róla szól, illetve arról, hogyan változott meg az életük. Boros Lajos a kántor. Az elmúlt években számtalan keresztyén dalt írt már a börtönben. A Mária Rádió által meghirdetett zenei pályázaton pedig különdíjat nyert. A díjátadóra ki is engedték. A rabok szerint a zárkatársakat a legnehezebb elviselni. A Biblia azt mondja, hogy a vasat vassal lehet formálni, az embert emberrel. Egy 20 négyzetméteres zárkában jó esetben négyen, ötven, hatvan vannak, rossz esetben tízen. Ilyenkor kijön az, hogy amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj. Meg lehet élni az örömtelen börtönvilágban az Istennel való közössé-

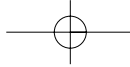
get. Ő az, aki valójában megváltoztatja az embert.

Vu Ji egy fiatal kínai kereskedő volt, aki egy üzleti leszámolásakor két embert ölt meg. Kettős gyilkosságért 14 évet kapott. Eleinte hallani sem akart a fegyházban működő elitéltek gyülekezetéről, mert mint mondta, a nagymamája buddhista volt, ő pedig ateistának vallotta magát. Egyik nap azonban összetört, és komoly Krisztus-követő lett. Csuka Tamásné még ma is megrendüléssel beszél arról a napról, amikor Vu Ji - szabadulása napján - felkísérte a bibliakörre, hogy elköszönhessen társaitól. Azt a farmert viselte a férfi, amin még ott volt az áldozatok vére. Bizonyoságot tett, hogy a ruháján még 14 év után is ott van az áldozatok vére, de rajta már Krisztusé van. Most keresztyén misszionárius Kínában, és magyarul is olvassa a Bibliát. „Ezt teszi az Isten. Adok Bibliát a kezükbe - az a legjobb használati utasítás -, és aki aszerint él, az nem kerül vissza” - fogalmazta meg a lelkeszőn.

Meg lehet maradni a jó úton szabadulás után is?

Imre a falu rablógyilkosa volt, egy öreg nyugdíjast pár száz forintjáért vert agyon. A börtönben megtért, és szabadulása után visszament a tett színhelyére, ahol ő lett a falu prédikátora. A férfi rendszeresen visszajár a börtönbe a faluban lévő gyülekezet tagjaival, ahol elmondják, hogy kint is meg lehet állni becsülettel. Egyik ilyen látogatásuk után éppen hazafelé tartottak Órbottyánon keresztül, amikor a körforgalomban egy tömött pénztárcát találtak. Először nagy ujjongásban törtek ki, hogy Isten gondoskodott a benzinpénzükről. A pénztárcában négymillió forintnyi euró és 80 ezer forint volt. Majd egyöntetűen megállapították, hogy vissza kell szolgáltatni a tulajdonosának. Meg is találták a vállalkozót, aki ámulatba esett, hogy milyen becsületes emberek vannak. Nincs olyan mélység, ahonnan Isten szeretete ne tudna felemelni.

Durkó Anett

100 év Isten kegyelméből

A pécs-somogyi gyülekezet október 15-16-án ünnepelte fennállásának 100. évfordulóját. Ez alkalomból meghívtuk gyülekezetünkben elszármazott testvéreinket, volt lelkipásztorainkat és azok családait, hogy ünnepeljenek velünk. Sok előkészület előzte meg az ünneplést, de Istenünk gazdagon megáldotta ünnepünket. Épületünk, melynek több éve folyt a felújítása, az utolsó napokra teljesen megszépülve, megváltozva várta az érkezőket.

100 év hosszú idő egy változó világban. Egy közösség életében különösen, mikor annyiféle hatásnak van kitéve. 100 év alatt közösségek szűnnek, mások indulnak. Gyülekezetünk ez idő alatt folyamatosan növekedett. Nem viselte meg az elköltözések időszak, a munkahelyek megszűnése, a kiöregedés sem volt rá hatással. Az elsők leszármazottai közül már nagyon kevesen vannak közöttünk, de jöttek új családok, születtek gyerekek, és ennek folytán szaporodott a közösség.

A kezdetekre emlékezve *Kovács József* nevét említjük meg, aki családjával Tatabányáról Somogyra költözött. Ő már hívó emberként került ide, majd megosztotta hitét ismerőseivel, rokonságával. Így történt, hogy 1911. októberében hét főt merített be *Haffner István* pécsi baptista prédikátor a Somogy patak vizébe (a Pajtás utca végénél), majd hamarosan újabb négy következett. Az itteni lakosság kíváncsian szemlélte a kis gyülekezet életét, amely más volt, mint amit ők megszoktak. Közösségi életüknek családi légköre vonzotta az embereket. Életük más volt, megbízható, szorgalmas embereknek ismerték meg őket.

Az első időszakban *Kovács János* házában gyűltek össze. Azonban ez a hely hamarosan kicsi lett. Így történt, hogy 1918-ban megvették a Csap utcai

ingatlant imaház és lelkészlakás céljára. A gyülekezet ekkor szépen növekedett létszámban, de nagyon sok volt a gyerekek is a családokban.

A somogyi gyülekezet a kezdetektől fogva magyar nyelvű gyülekezet volt. Bár volt baptista gyülekezet már ekkor a megyében, de német nyelvű. 1923-ban hívott a gyülekezet először lelkipásztort *Kenyő István* személyében. Fennállása alatt újabb és újabb lelkészek követték egymást, a száz év alatt összesen 12.

Időrendben a következők:

1. Haffner István - ?
2. Kenyő István - 1923-1932
3. *Sárkány Zoltán* - 1937-1939
4. *Laub János* - 1946-1956
5. *Tóth Kálmán* - 1956-1959
6. *Nagy Ferenc* - 1961-1966
7. *Megyeri Lajos* - 1967-1972
8. *Révész József* - 1972-1976
9. *Zentai László* - 1977-1991
10. *Tenkely Béla* - 1991-2000
11. *Füstös Gyula* - 2000-2008
12. *Tóth Zoltán* - 2009-

Az évek folyamán sok vihart kellett a gyülekezetnek is átélnie, de létszámában nem csökkent.

1979-ben nagy munkába kezdett a gyülekezet, amikor a régi imaházat elbontotta, és helyette újat, modernet, a kornak megfelelő építet. Ennek átadása 1981. május 29-én történt.

Az idő teltével azonban szükséges volt az újabb felújítás. Így a közösség 2006 és 2011 között hatalmas beruházással felújította imaházát, lelkészlakását nagyrészt önerőből, illetve sok egyéb adakozó adományából.

Ma a gyülekezetnek 70 tagja van. A gyermekeinkkel és hozzátartozókkal együtt vasárnaponként 110-120 fő vesz részt az istentiszteleti alkalmakon.

Az ünnepre nagy tömeg gyűlt össze. A szépen felújított, átalakított imaházunk kicsinek bizonyult. Ünnepi alkalmaink 15-én *Révész József* és *Tenkely Béla* lelkipásztor testvérek szolgáltak, 16-án *Zentai László* és *Papp János* lelkipásztor testvérek hirdették az ige üzenetét, bátorítva gyülekezetünket a további hűséges kitartásra, Krisztusban maradásra. Vágyunk odaszánt életet élni, Krisztusra mutatni, e mai világnak megoldást kínálni Krisztus által.

Gyülekezetünk krónikáját könyv formájában is kiadtuk ünnepi alkalmunkra. A könyv megrendelhető a gyülekezet elérhetőségén és a 20-886-0740-es telefonszámon.

tz

(folytatás az előző oldalról)

ne. A kollégák kinevettek. Hit, kegyelem, ez mese! - mondták. Mégis lett lakás. Nézzétek a kulcsot! - mutattam a kollégáknak - csodálatos az Úr.

A szolgálatban légy hű! Ézsaiás 63,9: „Fölvette és hordozta őket”. Minket is. Feladatunk örállónak

A szalárdi fúvószenekar Kondoroson

lenni, ne vesztegelj! Az énekcsoporthoz is erről énekelt; nagy az Úr irtalma népe iránt.

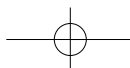
A délutáni alkalom igéje Ézsaiás 12,1-6. verse volt. Ez az a nap, amely az Úrtól van. Magunkba nézzünk, ne a másikba! Mennyi a mulasztás? Mikor sírtál utoljára a bűneid felett? Hálát adok neked, Uram, mert bár haragudtál rám, elmúlt haragod, és megvigasztaltál. Isten az én szabadítóm, bízom, és nem rettegek. Ez is hálaok; a megrepedt nádat nem töri el. Mondjatok éneket az Úrnak! Isten jót cselekedett, adjátok tudtára az egész földnek! Kiáltás és örvendj! Ezután bizonyágtételek és versek hangzottak el.

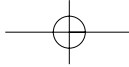
Mit jelent neked a gyülekezet? Készen várod-e Jézust? Mi mindent köszönhetünk az Úrnak?

A köszöntések hangsúlyozták a múltat, a jelent és a jövőt. Továbbra is az a feladat, hogy „örárló, fújjad a kürtöt”. Életünkkel mutassuk be az istentfélő, őt magasztaló életet, legyünk ilyen kürtszók! A gyülekezet egy emléklakettet kapott a szalárdi gyülekezettől, melyet *Elek József* zenekarvezető adott át. Ezen a régi kondorosi fúvószenekar és a szalárdi fúvószenekar tagjai láthatók.

Emlékezz a megtett útra! A növekedést Isten adja. Az ünnepség szeretetvendégséggel zárult.

VTné

IFIROVAT

Élőben
jelentkezünk!

Golgota Vasárnap Este

A budapesti Golgota Keresztény Gyülekezet Vasárnap Este alkalmának keretén belül december 4-én 19.00 órakor karácsonyváros ünnepséget tart. Az összejevetelen a több felekezetből összeverbuválódott 1N4P zenekar fog fellépni *Dobner Illés* közreműködésével. A koncert után rövid tanítás lesz hallható, az alkalom végétével pedig a Vasárnap Estékre jellemző közösségi időre lesz lehetőség. Helyszín: az Almássy Hall (az egykori Almássy téri Szabadidőközpont), amely a Blaha Lujza tértől 5 perc sétára található. Cím: Budapest VII. kerület, Almássy tér 6. A szabadidőközpont falain belül mindig is élénk közösségi élet folyt, többek között az 1983-as Ki mit tud? televíziós selejtezőinek és döntőjének is otthont adott. Itt működött Budapest egyik legnépszerűbb gyermekjátésháza, a Kölyökvár is, valamint innen indult a Téka Táncház. A központ falai között tartotta első lemezbemutató koncertjét az Első Emelet, és működésének utolsó évében itt adott koncertet Fancy is. A szervezők örömmel készülnek arra, hogy az egykor pezsgő ifjúsági programoknak otthont adó szabadidőközpontot újra élettel töltsék meg, de immáron Isten igéjének hirdetésével és dicsőítéssel. A koncert és a tanítás evangélikai jellegű lesz, ezért nem hívó barátokat és ismerősöket is bátran hozhatnak az alkalomra ellátogatók. Első alkalommal kerül a Vasárnap Este megrendezésre az Almássy téren. Reméljük, hogy további itt megtartott alkalmak nyitányaként emlékezhetünk majd vissza erre a december 4-i vasárnap estére. További információk: www.vasarnapeste.hu, e-mail: budapest@golgota.hu. Kapunyitás: 18.30-kor!

Színházból Isten színpadára (2.)

Benedek Zalán a Mobil Evangélikai Csapat keretében a 2011-es nyár fő üzenethordozóját, a Márk evangéliumát rendezte számos dunántúli gyülekezetben. Az interjú első része – amit *Varga Attila* készített – előző számunkban olvasható.

Mit nyújtott neked még a MEKDSZ?

Jó volt látni más felekezetből jövő újjászületett hívőket. Veszprémben gyakorlatilag a magyar keresztyén paletta egészét lefedték felekezeti háttérrel. És jöttek-jöttek a megterők! Sok baráti kapcsolat létrejött köztük ehhez az időszakhoz. Valószínűleg egyik-másik életre szóló barátság lesz. A MEKDSZ számomra nem a jól strukturált szervezet működését jelenti, hanem a kapcsolatokat és a kapcsolódási pontot az egyetemistákkal.

Krisztusi identitásod ugyanakkor egy helyi gyülekezetben gyökereszt meg. Hol és hogy történt mindez?

Győrben megtérésem előtt már négy évvel, első éves gimnazistaként, ellátogattam egyszer baptista ifire a hívő osztálytársam invitálására. Pozitív élmény volt, de rohannom kellett előadásra. Majd az érettségi évében többször gyarapítottam az ifi sorait. Ószintén szólva igei üzenetre nem emlékszem, de a szeretetteljes légkörre igen. Megtérésem után ezért magától értetődő volt, hogy római katolikus háttérrel olyan sokat nem jelent számomra, így beintegrálódtam a baptista gyülekezetbe. Az egyetem alatt gyakran Veszprémben is jártam egy evangélikai gyülekezetbe, kétlaki voltam. De lassan két éve visszajöttem, és a győri gyülekezetben vagyok, létezem, szolgálom. Mikor el-

Márk-drámaelőadás Szombathelyen

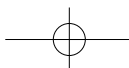
kezdtem dolgozni, érdekes dolgokat tapasztaltam meg. A munkahelyen a kapcsolatok – legalábbis az én munkahelyemen – lassabban mélyülnek el, felszínesebbek, mint az egyetemen. Ez nagy változás volt, de már az egyetem is nagy váltás volt a gimnáziumhoz képest. Tudtam, hogy hívő vagyok, nem vagyok egyedül, de mégis egy általános magányt, elesettséget, magárahagyatottságot tapasztaltam: mindenki tolja a maga szekekrét, mindenki a saját nyomorával van elfoglalva. Ez mélyen megrázott. Azon gondolkodtam, hogy mi lehet erre orvosság. Most ezt nem akarom csakis és kizárólag a gyülekezetre kielezni, de a mai társadalomban a mindenkori gyülekezetet leszámítva(!) nincsenek meg azok a fórumok, kis közösségek, ahol az emberek kapcsolódni tudnak egymáshoz, ahol megtörténhet a tapasztalatok átadása a fiataloknak és így tovább. A családok pedig szétesőben. Felértékelődött számomra egy gyülekezet, és így a saját gyülekezetem fontossága is. Krisztusban hinni annyi, mint Krisztus testében hinni.

Amikor először találkoztunk, épp a Márk-kísérlet győri előadását rendezted. Mi is ez a kísérlet?

15 szereplő, lányok-fiúk, kísérlet tesznek arra, hogy 90 percen eljátszák a Márkról elnevezett evangélium minden mozzanatát és eseményét. A legrövidebb evangéliumra épülő dráma különlegessége az, hogy a színészek díszletek és jelmezek nélkül, pusztán a szöveg erejére támaszkodva megdöbbentő módon képesek felidézni a Jézus személyében és tetteiben jelen lévő hangulatot és feszültséget. A drámában való szereplés egyébként nem igényel színészi előképzettséget. Az előadásról pedig annyit, hogy az a nézők között folyik, akik ezáltal a események részeseivé válnak... (folytatjuk)

Benedek Zalán az országos lelkipásztor-értekezleten beszámol a Márk-dráma-misszióról

Kidőlt fáscka

Amikor építették ezt a lakótelepet, egy sor fiatal fát ültettek a házak és az úttest közé. Megtámasztották két erős doronggal, hozzá is kötötték, hogy a szél ki ne döntesse a csemetét. Az volt a tervük, hogy néhány év múlva terebélyes, árnyékot adó, szép fasorrá nőjenek meg. Felfogják a járművek porát, zaját, és mérsékeljék a zsúfoltság érzését.

Ezen az úton megyünk a villamosmegállóhoz, és akarva-akaratlanul látjuk a sorsukat. Évek óta azon tanakodtunk a férjemmel, ki öntözi ezeket a kis fákat. Egyik nyáron nagy hőség volt, folyton figyeltem őket, élnek-e még. Jó lett volna látni egy locsolókocsit vagy egy önkéntes természetkedvelő lakót. De nem volt, se víz, se gondozás. Tavasszal aggódva lestük, kihajtanak-e mind. Ezen a tavaszon egy fáscka kidőlt.

Ott álldogáltam előtte, és sajnáltam nagyon. Sokáig küzdött az életért. Már jó pár éve, hogy idetelepítették, és eddig bírta is, de most elfogyott az ereje. Kidőlt. A gyökere nem tartotta meg a törzsét. Hiába volt mellette a két dorong, a „saját lábán” kellett volna megállnia. Ki a felelős érte?

Egyszer egy svéd újságban versenyt hirdettek, melyik város teremti a legalkalmasabb körülményt a főtéren álló fenyőfájának. Én már csak az eredményt olvastam az értékeléssel együtt. Az egész történet arról szólt, hogy ahol ismerték a fenyőfa szükségletét, és megkapta a legjobb életteret, ott a fenyőfa arányosan, egészségesen növekedett. A szögletbe zárt, rendezetlen körülmények között nevelt fa törzse felnyúlt, ágai szabálytalanul nőttek, és a formája sem lett tetszetős. Tanulságos olvasmány volt!

Bemutatták a verseny első helyezettjét. Lefényképezték az ágaira röpködő cinegékét és rigókat. Csipe-

gették a fenyőmagot. Jól érezték magukat a fán. Otthont találtak rajta. És a fenyő is otthont kapott a városban.

Ez a két kép eszembe juttatta a volt vasárnapi iskolásaimat, akik gyülekezeti tagok lettek és a közösség teherhordozói. Erős oszlopok. Otthon vannak a közösségben. Szolgálhatnak, életterük a gyülekezet.

És eszembe jutnak azok, akik kidőltek. Miért jutottak erre a sorsra? A gyökerekkel volt a baj vagy a törődéssel? Kaptak elegendő vizet a legjobb fajtából, az Élet Vízéből, vagy szomjazott a lelkük? A gondozás hiányzott az életükből, netán a nyesegetés, a permetezés? Észrevettük rajtuk, hogy fejlődnek, vagy megálltak a növekedésben? Álltak mellettük erős támaszok, vagy maguk küzdöttek a szélel, viharral? Egyszer csak kimaradtak a gyülekezet szép, árnyat adó fasorából, mint az én kis fám, amelyet már nem kérdezhetek meg, mi is történt veled. És a gyülekezet kidőlt fásckáival beszélgetünk, tudjuk a kiesés okát? Talán lehetne még segíteni! Mekkora lenne a mi védett erdőnk, ha ők is velünk szolgálnának?

Gondolkodom, mit tehetnék azokért, akik elmaradtak, és azokért, akik még nagyon fiatal csemeték. Ha szívemen hordom a fejlődésüket, akkor egészen biztos, hogy Isten kijelöli a szolgálatomat.

Lehet, hogy csak egy pohár vizet kell adnom Isten nevében, és akkor az is elég!

Frittmann Lászlóné

Köszönet az 1%-ért

♦ A **Baptista Szeretetszolgálat Alapítvány** az szeptember 1%-os felajánlásokból 2010-ben 15 596 490 Ft-ot kapott. Az összeget a következő területeken használtuk fel: tanítottuk az erdélyi magyar nemzetiségű gyermekeket, összegyűjtöttünk és eljuttattunk 22 300 cipősdoboznyi ajándékot a rászoruló gyerekekhez, megrendeztünk egy vidám gyermeknap programorozatot, támogattuk a fogyatékos intézményeinkben élő rászoruló fiatalokat, fedeztük a mindezekkel járó működési költségeket. Köszönjük mindazoknak, akik nekünk ajánlották fel adójuk 1%-át.

♦ Az **MBE Filadelfia Alapítvány** tájékoztatja tisztelt támogatóit, hogy 2010. évi személyi jövedelemadójuk 1%-ából 167 792 Ft-ban részesült. Ezen összeget részben a zenei tábor költségeinek fedezésére, továbbá részben működési kiadásainkra használtuk fel. Hálát adunk Istennek, és köszönjük, hogy támogatásukkal hozzájárultak céljaink megvalósulásához. Ha a jövőben is támogatni kívánják alapítványunk célkitűzéseit, köszönettel fogadjuk! Adószámunk: 18075429-0-03. Bankszámlaszámunk: 52500075-11021838 (Rónásági Takarékszövetkezet).

Imaházhoz segítő versek

Zvara Mihály Kaposváron élő hírvő versíró **Sorsod illetően** című kötetéből több száz példányt följánlott a gyáli baptista gyülekezet imaházvásárlásának javára. Ízelítőül az alábbi részletet közöljük a könyvből. A kötet megvásárlásával, amelynek ára 1500 Ft, az imaházvásárlást támogatja. Megrendelhető a következő elérhetőségeken: +36-20/886-1111 vagy istvanforis@gmail.com.

Örökre Veled

Dicsőség Istennek
mert kétezer éve immár
hogy megkövesedett szívek
beton kemény jászlabán
születsz meg újra és újra
mert megfordíthatatlannak hitt
tévelygő életutakról hozol vissza
elveszett embereket
mert a szeretet
mindent elsöprő erejével
teszed rendbe
az elrontott életeteket...

valamikor
észrevétlenül
miként az embrió
megfogantál szívemben
Úr Jézus
s most boldogan
áldott állapotban
hordalak magamban
életem Urát
ki bensőmben vezérel...
drága gyermekként dédelgetlek
viszlek magamban
kutató agyamban
s érzem
ahogy vértől csillogó keziddel
ölelsz
vérző szívvedre
el ne engedj
vezess
és ha kell
borítsd fel asztalom
ha házádban nem a hála
nem az imádság jön ki ajkamon...

készülök
a nagy találkozásra
ahol színről színre
Lényed betölti lényemet
szent célom
szeretni Téged
ráhangolni magam
a végtelenben arra
mi múlhatalan és örök
rezonálni Veled szakadatlan
mint gyenge áramkörök...

Bemerítkezés Pencen

2011. szeptember 25-e sokunk számára felejthetetlen nap marad, amikor négy penci fiatal meghozta élete legnagyobb döntését, és ezt a gyülekezet színe előtt meg is pecsételte. Ilyen eseményre még soha nem került sor Pencen. De reményeink szerint a jó példa nem marad követők nélkül. Hiszen mind a négyen a KIFI lelkes tagjai, ahol a sok gyerek, illetve fiatal között lehetőségük nyílik minden tábor alkalmával bizonyosságot tenni, mind a szavaikkal, mind a tetteikkel. Így lehettünk mi is szem- és fültanúi annak, hogy milyen változáson ment át az életük a Szentlélek munkája segítségével.

Verőfényes napsütésre ébredhetünk azon a vasárnapon, már korán reggel mindenki izgatottan készülődött a délutáni alkalomra. Kint a penci imaház kertjében került sor a bemerítkezésre. Hála Istennek, nagyon sokan gyűltünk össze. Az alkalmat dicsőítéssel kezdtük, majd a négy fiatal testvérünk bizonyosságtételét hallgathattuk meg, elmondták életük egy-egy történetét, igékkel és versekkel alátámasztva. Az első bemerítkező és közülük az egyetlen lány *Gerzsenyi Sándor* Önátadás című versével és a Tudod, most új élet vár énekekkel dicsőítette az Urat. A következő bizonyosságtévő a lator történetét elevenítette fel a Bibliából, majd a saját gondolataival fűszerezte, hogy milyen felszabadító érzés a kegyelem.

A másik két fiú is elmondta, hogy keresztyén családban nőtt fel, a táborok mindig újabb és újabb megtérést eredményeztek, mert közel álltak

Istenhez, de tudták, szükség van a pecsétre is. Mindenki számára megható pillanat volt. A bizonyosságtételeiken keresztül is megérthettük a zsolttáros szavaival élve: „Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján...” (Zsolt 23,6)

Életünk legnagyobb lehetősége, hogy dönthetünk Jézus Krisztus mellett, és elfogadhatjuk az ő megváltó és megszabadító kegyelmét. A bizonyosságtételek után a bemerítés következett, amely során jelképesen meghaltak, majd feltámadtak Jézus Krisztussal, és egy új emberként léptek ki a világba. Csodálatos ajándékot kaptak ezek a fiatalok, az örök életet! „Én az Úr, elhívtalak az igazságért, én fogom a kezdet. Megőrizlek, és benned ajándékozom meg szövetségemmel népemet...” (Ézs 42,6) Látni a hálát és a meghatódottságot az emberek arcán egy elmondhatatlan érzés. Habár „nekünk a mennyben van az otthonunk” (Fil 3,20), jó tudni, hogy már itt a földön is van hova tartoznunk, van lelki családkunk.

A gyülekezetnek fontos szerepet kell betöltenie az ember életében, amit folyamatosan építeni kell áldozatos munkával, szükség van arra is, hogy mindenki felhasználja a talentumát. Így fejlődhet a gyülekezet.

Ehhez kérjük Isten áldását, hogy ez a négy fiatal beálljon ebbe a sorba, és ezzel színesítse a Penci Baptista Gyülekezet életét. Példát és bátorságot adva azoknak, akiknek még nem sikerült ezt az örök életre szóló döntést meghozni.

Madár Boglárka

